

دانشگاه سمنان

دانشکده فیزیک

گروه فیزیک

پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیک

موضوع:

معرفی یک پارامتر جدید تفکیک جرمی در توزیع عرضی میون های
ثانویه‌ی پرتوهای کیهانی

توسط:

مطهره نجیمی

استاد راهنما:

دکتر گوهر رستگارزاده

۱۳۹۱ بهمن

دانشگاه سمنان

دانشکده فیزیک

گروه فیزیک

پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیک

تحت عنوان:

معرفی یک پارامتر جدید تفکیک جرمی در توزیع عرضی میون های ثانویه‌ی پرتوهای کیهانی

ارائه شده توسط:

مظہرہ نجیمی

در تاریخ ۳۰ بهمن ماه ۱۳۹۱ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت:

دکتر گوهر رستگارزاده

۱- استاد راهنما

دکتر حسین غفارنژاد

۲- استاد داور داخلی

دکتر مهرداد قمی نژاد

۳- استاد داور خارجی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تقدیم به :

بهر عزیزم

پر و مادر مهربانم

دختر عزیزتر از جانم

و تمام کسانی که یاریم نمودند.

تقدیر و تشکر:

سپاس بی کران پروردگار یکتا را که هستی مان بخشد و به طریق علم و دانش رهنمونمان شد و به همنشینی رهروان علم و دانش مفتخرمان نمود و خوش‌چینی از علم و معرفت را روزیمان ساخت.

بی‌شک، انجام این پروژه و تدوین این پایان‌نامه بدون پیگیری‌ها، حمایت‌ها و راهنمایی‌های ارزشمند استاد گرانقدرم سرکار خانم گوهر رستگارزاده میسر نمی‌شد. بدین وسیله لازم می‌دانم کمال تشکر و قدردانی خود را از ایشان به عمل بیاورم.

از اساتید گرامی جناب آقای دکتر غفارنژاد و جناب آقای دکتر قمی نژاد که زحمت مطالعه و حضور در جلسه دفاع از پایان نامه اینجانب را بر عهده داشتند، سپاس فراوان دارم.

چکیده

پرتوهای کیهانی اتم های یونیزه و پرانرژی هستند که همواره با جو زمین برخورد می کنند. در برهmeknesh این پرتوها با اتمسفر، آبشاری از ذرات ثانویه به نام "بهمن هوایی گسترده" ایجاد می شود. این پرتوها به دلیل شار خیلی کم، به خصوص در انرژی های بسیار بالا، فقط به صورت غیر مستقیم یعنی توسط آشکارسازهای زمینی قابل آشکارسازی هستند. سپس با استفاده از شبیه سازی های کامپیوتری و تحلیل توزیع ذرات ثانویه این پرتوها، انرژی، جهت و نوع پرتو اولیه بازسازی می شود، که اولین و مهمترین دلیل بررسی توزیع های عرضی ذرات ثانویه مانند الکترون ها و میون ها می باشد. توزیع های عرضی ذرات، مشخصه مهمی از پیشرفت بهمن در جو می باشد. خصوصا توزیع های میون ، که یک ابزار خوب برای فهم ما از فیزیک بهمن می باشد. زیرا میون ها به طرف سطح زمین اطلاعات تقریبا دست نخورده ای درباره ذرات تولیدکننده شان یعنی پایون ها و کائون ها با خود به همراه دارند، به طوریکه این ذرات فراوان ترین محصولات برهmeknesh های هادرونی و عهده دار پیشرفت بهمن در جو هستند. با به دست آوردنتابع توزیع عرضی مناسب برای میون ها و الکترون ها ، شبیب تابع توزیع عرضی ذرات به عنوان یک پارامتر تفکیک جرمی نتیجه شد.

کلمات کلیدی: پرتوهای کیهانی، بهمن گسترده‌ی هوایی، شبیب توزیع عرضی، تفکیک جرمی

فهرست مطالب

۱	پرتوهای کیهانی
۱	۱-۱ مقدمه
۲	۲-۱ پرتوهای کیهانی
۳	۳-۱ طیف انرژی پرتوهای کیهانی
۵	۴-۱ ترکیبات پرتوهای کیهانی
۷	۵-۱ شتاب گیری و انتشار پرتوهای کیهانی
۹	۶-۱ منشأ زانو
۱۱	بهمن های گسترده‌ی هوایی
۱۱	۱-۲ بهمن های گسترده‌ی هوایی
۱۴	۱-۱-۲ مؤلفه‌ی هادرونی
۱۵	۲-۱-۲ مؤلفه‌ی میونی
۱۶	۳-۱-۲ مؤلفه‌ی الکترومغناطیسی
۱۹	۲-۲ روش‌های آشکارسازی بهمن های گسترده‌ی هوایی
۲۰	۱-۲-۲ آشکارسازهای الکترون
۲۳	۲-۲-۲ آشکارسازهای میون
۲۵	۳-۲-۲ آشکارسازهای هادرون
۲۶	شبیه سازی بهمن های هوایی
۲۶	۱-۳ شبیه سازی چیست؟
۲۸	۲-۳ برهم کنش‌های موجود در یک برنامه‌ی شبیه سازی

۲۸	۱-۲-۳ برهم کنش های الکترومغناطیسی
۳۰	۲-۲-۳ واپاشی ذرات، برهم کنش ضعیف
۳۰	۳-۲-۳ برهم کنش های قوی
۳۱	۳-۳ یک برنامه‌ی شبیه سازی KASCADE
۳۲	۱-۳-۳ اجرای برنامه‌ی KASCADE
۳۴	۴-۳ یک برنامه‌ی دیگر شبیه سازی CORSIKA
۳۴	۱-۴-۳ مدل‌های برهم کنش
۳۷	۲-۴-۳ پارامترهای محیطی EAS و انتقال ذرات
۳۸	۳-۴-۳ عکس‌های CORSIKA از بهمن هوایی
۴۰	توزیع عرضی میون‌های EAS اندازه‌گیری شده با آشکارساز مسیریاب میون
۴۰	۱-۴ مقدمه
۴۱	۲-۴ آزمایش KASCADE-Grande
۴۲	۱-۲-۴ آرایه‌ی آشکارساز KASCADE
۴۴	۲-۲-۴ آشکارساز مرکزی
۴۵	۳-۲-۴ آرایه‌ی Grande
۴۵	۴-۲-۴ آرایه‌ی Piccolo
۴۶	۵-۲-۴ آشکارساز مسیریاب
۴۸	۳-۴ میون‌های مسیریاب در EAS
۴۸	۴-۴ توزیع عرضی چگالی میون
۵۱	توزیع عرضی شبیه سازی شده و اندازه‌گیری شده الکترون‌ها و میون‌ها توسط KASCADE
۵۱	۱-۵ مقدمه

۵۳ ۲-۵ شبیه سازی Monte-Carlo
۵۴ ۳-۵ بازسازی توزیع چگالی ذره و پارامترهای بهمن
۵۴ ۱-۳-۵ بازسازی مؤلفه‌ی e/γ
۵۵ ۲-۳-۵ بازسازی چگالی ذره
۵۷ ۳-۳-۵ بازسازی پارامترهای اندازه و شکل عرضی بهمن
۵۹ ۴-۳-۵ بازسازی مؤلفه‌ی میون
۶۱ معرفی پارامتر ۶ (شبیه توزیع عرضی میون‌ها) و نتایج شبیه سازی
۶۱ ۱-۶ مقدمه
۶۲ ۲-۶ بررسی شبیه تابع توزیع عرضی
۶۳ ۱-۲-۶ شبیه تابع توزیع عرضی الکترون‌ها
۶۵ ۲-۲-۶ شبیه تابع توزیع عرضی میون‌ها
۶۹ ۳-۶ مقایسه‌ی نتایج به دست آمده
۷۴ ۴-۶ عامل معیار توانایی جداسازی جرمی
۷۶ پیوست‌ها:
۸۲ مراجع:

فهرست شکل‌ها

..... ۴	شکل ۱-۱ طیف انرژی پرتوهای کیهانی
..... ۶ شکل ۲-۱ فراوانی نسبی عناصر در ترکیبات منظومه‌ی شمسی و پرتوهای کیهانی
..... ۱۲ شکل ۱-۲ نمایی از یک بهمن گسترده‌ی هوایی
..... ۱۲ شکل ۲-۲ قرص نازکی از ذرات بهمن هوایی
..... ۱۳ شکل ۲-۳ نمایی از جبهه‌ی موج بهمن گسترده‌ی هوایی
..... ۱۳ شکل ۲-۴ بهمن هوایی هادرونی (چپ) و الکترومغناطیسی (راست)
..... ۱۶ شکل ۲-۵ توزیع طولی (چپ) و توزیع عرضی (راست) میون
..... ۱۸ شکل ۲-۶ توزیع طولی (چپ) و توزیع عرضی (راست) الکترون
..... ۱۹ شکل ۲-۷ آشکارسازی بهمن‌های هوایی پرتوکیهانی و پرتو گاما
..... ۲۳ شکل ۲-۸ چیدمان آشارساز سوسوزن
..... ۳۹ شکل ۱-۳ عکس‌های CORSIKA از بهمن هوایی
..... ۴۲ شکل ۱-۴ نقشه‌ای از آزمایش KASCADE-Grande (چپ) و آزمایش KASCADE (راست)
..... ۴۳ شکل ۲-۴ نمایی از آشکارساز آرایه‌ی KASCADE (چپ) و نقشه‌ای از آشکارساز میون (راست)
..... ۴۵ شکل ۳-۴ طرح کلی از آشکارساز مرکزی
..... ۴۶ شکل ۴-۴ طرح کلی از آشکارساز مسیریاب میون
..... ۴۷ شکل ۵-۴ طرحی از اتفاق MTD
..... ۴۹ شکل ۴-۶ توزیع چگالی عرضی میون به دست آمده با MTD (نمادها) و آشکارسازهای میون (خطوط)
..... ۵۰ شکل ۷-۴ مقایسه‌ی توزیع MTD با شبیه‌سازی‌های CORSIKA
..... ۵۲ شکل ۱-۵ گسترش فضایی بهمن هوایی در جو
..... ۵۶ شکل ۲-۵ LECF پروتون (چپ) و توزیع عرضی الکترون (راست)
..... ۵۸ شکل ۳-۵ مقایسه‌ی نتایج تابع NKG اصلاح شده و تابع NKG اصلی برای پارامترهای شکل عرضی (راست) و تخمین اندازه‌ی کل بهمن توسط هر دو تابع برآش

- شکل ۴-۵ مقایسه‌ی توزیع عرضی میون بهمن‌های شبیه سازی شده با توزیع‌های واقعی CORSIKA ۶۰
- شکل ۱-۶ منحنی توزیع عرضی الکترون اولیه‌ی پروتون با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۳
- شکل ۲-۶ منحنی توزیع عرضی الکترون اولیه‌ی هلیوم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۳
- شکل ۳-۶ منحنی توزیع عرضی الکترون اولیه‌ی اکسیژن با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۴
- شکل ۴-۶ منحنی توزیع عرضی الکترون اولیه‌ی سدیم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۴
- شکل ۵-۶ منحنی توزیع عرضی الکترون اولیه‌ی آهن با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۴
- شکل ۶-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌های مختلف با انرژی 10^{14} ev که با رابطه‌ی (۱) برازش داده‌ایم. ۶۶
- شکل ۷-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی پروتون با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۷
- شکل ۸-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی هلیوم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۷
- شکل ۹-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی اکسیژن با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۷
- شکل ۱۰-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی سدیم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۷
- شکل ۱۱-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی سیلیسیوم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۸
- شکل ۱۲-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی کلسیم با انرژی‌های 10^{14} ev (راست) و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌ایم. ۶۸

- شکل ۱۳-۶ منحنی توزیع عرضی میون اولیه‌ی آهن با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (چپ) که با رابطه‌ی (۴) برازش داده‌یم. ۶۸
- شکل ۱۴-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی پروتون با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۰
- شکل ۱۵-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی هلیوم با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۰
- شکل ۱۶-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی اکسیژن با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۰
- شکل ۱۷-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی سدیم با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۰
- شکل ۱۸-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی سیلیسیوم با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۱
- شکل ۱۹-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی کلسیم با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۱
- شکل ۲۰-۶ مقایسه‌ی منحنی‌های توزیع عرضی الکترون و میون اولیه‌ی آهن با انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev (راست) (چپ). ۷۱
- شکل ۲۱-۶ مقایسه‌ی تغییرات شب توزیع عرضی الکترون بر حسب عدد جرمی بین انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev. ۷۲ . ۱۱ . ۱۲ بر حسب A (راست) و ۱۲ . ۱۱ بر حسب A (چپ)
- شکل ۲۲-۶ مقایسه‌ی تغییرات شب توزیع عرضی میون بر حسب عدد جرمی بین انرژی‌های 10^{14} ev و 10^{15} ev. ۷۲ . ۱۱ . ۱۲ بر حسب A (راست) و ۱۲ بر حسب A (چپ)
- شکل ۲۳-۶ مقایسه‌ی تغییرات شب توزیع عرضی میون و الکترون بر حسب عدد جرمی در انرژی 10^{14} ev. ۷۲ . ۱۱ بر حسب A (راست) و ۱۲ بر حسب A (چپ)
- شکل ۲۴-۶ مقایسه‌ی تغییرات شب توزیع عرضی میون و الکترون بر حسب عدد جرمی در انرژی 10^{15} ev. ۷۳ . ۱۱ بر حسب A (راست) و ۱۲ بر حسب A (چپ)

- شکل ۲۵-۶ مقایسه‌ی تغییرات شیب توزیع عرضی میون و الکترون بر حسب انرژی. η_1 بر حسب $\log E$
 (راست) و η_2 بر حسب $\log E$ (چپ) ۷۳
- شکل ۲۶-۶ هیستوگرام ذرات مختلف ۷۴
- شکل ۲۷-۶ نمودار تغییرات MF بر حسب Δm برای پارامتر η_e (راست) و پارامتر η_{μ} (چپ) در انرژی
 10^{14} ev ۷۵
- شکل ۲۸-۶ نمودار تغییرات MF بر حسب Δm برای پارامتر η_e (راست) و پارامتر η_{μ} (چپ) در انرژی
 10^{15} ev ۷۵

فهرست جداول

جدول ۱-۳ ذرات بررسی شده در برنامه ی KASCADE	۳۲
جدول ۱-۴ مهمترین مشخصات مؤلفات مختلف آشکارساز KASCADE-Grande	۴۷
جدول ۱-۶ نتایج نهایی به دست آمده از توزیع عرضی الکترون برای اولیه های مختلف در انرژی 10^{14} ev	۶۵
جدول ۲-۶ نتایج نهایی به دست آمده از توزیع عرضی الکترون برای اولیه های مختلف در انرژی 10^{15} ev	۶۵
جدول ۳-۶ نتایج نهایی به دست آمده از توزیع عرضی میون برای اولیه های مختلف در انرژی 10^{14} ev	۶۹
جدول ۴-۶ نتایج نهایی به دست آمده از توزیع عرضی میون برای اولیه های مختلف در انرژی 10^{15} ev	۶۹

فصل اول

پرتوهای کیهانی

۱-۱ مقدمه

تا پیش از اختراع تلسکوپ، اطلاعات ما از اجرام آسمانی حداکثر محدود به پیش بینی موقعیت آن ها و یا برخی از رویدادهای آسمانی مانند تلسکوپ بود. اختراع تلسکوپ حجم اطلاعات ما درباره فضای اطرافمان را به نحو چشمگیری افزایش داد. با این همه دویست سال زمان لازم بود تا دانشمندان کشف کردند که اجرام آسمانی نه تنها در گسترهٔ نور مرئی که چشم انسان قادر به دیدن آن است، بلکه در طول موج های دیگر نیز تابش می کنند. هر آشکارسازی که دانشمندان را قادر به مشاهدهٔ اجرام آسمانی در یک طول موج جدید می کرد، منجر به کشف اجرام جدیدی شد که در طول موج های مشاهده شدهٔ قبلی دیده نشده بود.

علاوه بر مشاهدهٔ جهان با استفاده از امواج الکترومغناطیسی، پرتوهای کیهانی نیز اکنون به یکی از مهمترین ابزار شناخت اجرام متنوع آسمانی در اعماق فضا مبدل شده‌اند. پرتوهای کیهانی اولین بار توسط

ویکتور هس^۱ کشف شدند و در انرژی های مختلف با استفاده از روش های گوناگون آشکارسازی مطالعه شدند. فوتون های پرتوهای کیهانی باردار که بیشتر آن ها از پروتون ها و ذرات آلفا تشکیل شده اند، در میدان های الکتریکی و مغناطیسی مانند میدان های کهکشان ما، خورشید و زمین منحرف می شوند. بنابراین وقتی که به زمین می رسند اطلاعاتی درباره ی جهت چشممه ی تولید کننده ی آن ها در بر ندارند. فقط در انرژی های بسیار بالاست که پرتوهای کیهانی می توانند بدون انحراف از میدان های مغناطیسی عبور کرده و به زمین برسند.

ذرات باردار کیهانی، کافی است که به اندازه ی چند برخورد و چند مرحله تولید ذرات ثانویه انرژی داشته باشند تا بتوانند بهمن هوایی تولید کنند. در اصطلاح وقتی صحبت از بهمن های گستردۀ ی هوایی مطرح می شود، بهمن هایی مورد توجه هستند که ذرات ثانویه ی آن ها تا سطح زمین برسند یا به عبارت بهتر، بهمن هایی که انرژی آن ها از یک حد آستانه بیشتر باشد. برای محل رصدخانه ی البرز واقع در دانشگاه صنعتی شریف با ارتفاع ۱۲۰۰ m بالاتر از سطح دریا، این حد آستانه ی انرژی حدود ۵۰ TeV است. قوی ترین شتاب دهنده های ذرات ساخته ی بشر، می تواند پروتون ها را تا حدود ۱ TeV شتاب دهد، بنابراین مشاهده ی بهمن های گستردۀ هوایی ایجاد شده توسط برهم کنش های پرتوهای کیهانی اولیه با ذرات جوی در بالای جو، هنوز تنها منبع اطلاعات ما در رابطه با پرتوهای کیهانی اولیه و برهم کشنده های هادرونی در انرژی های بالاتر از ۱ TeV است.

با این حال این اطلاعات در سرشناسی این فرایند آبشاری نهان شده است علی رغم تلاش های تجربی و تئوری فراوان، نتایج مطالب اغلب مبهم و پیچیده اند. این موضوع تا حدی می تواند به دلیل نقص موجود در تحلیل و مدل های ما از برهم کنش های ذرات پرانرژی و بخشی نیز، ناشی از فرآیندهای تصادفی در تشکیل یک بهمن گستردۀ هوایی باشد. کسی نمی تواند ادعا کند که همه ی خصوصیات و ویژگی های بهمن هوایی ای را که می بینیم دریافتی ایم و مطمئنا نیاز به بهبود شناخت خود از بهمن های گستردۀ هوایی داریم. در ادامه ابتدا به بررسی ذرات کیهانی اولیه که منشأ ایجاد بهمن های گستردۀ هوایی هستند می پردازیم و پس از آن به بررسی جزئیات بیشتری از بهمن ها خواهیم پرداخت.

۲-۱ پرتوهای کیهانی

ذرات باردار پرانرژی که از فضای خارج وارد جو زمین می شوند، پرتوهای کیهانی نام دارند. ویکتور هس، فیزیکدان اتریشی اولین بار در طی پرواز با بالن در سال ۱۹۱۲، با انداره گیری مقدار یونش هوا در

^۱ Victor-Hess

ارتفاعات مختلف، تابش کیهانی را کشف کرد. در سال ۱۹۳۹ پیر اوژه^۱ بهمن های گستردۀ هوایی را با استفاده از آشکارسازهای جدا از هم کشف کرد[۶]. او رویدادهای هم زمان را در آشکارسازهای مجزا مشاهده نمود و بنابراین نتیجه گرفت که ذرات اولیه‌ی پرتوهای کیهانی در برهمکنش با مولکول‌ها و اتم‌های جو زمین یک بهمن گستردۀ هوایی را به وجود می‌آورند. از آن زمان تا کنون جنبه‌های متفاوتی از پرتوهای کیهانی بررسی و کشف شده است. اکنون مشخص شده است که پرتوهای کیهانی متشکل از انواع گوناگونی از ذرات باردار مثل پروتون‌ها، الکترون‌ها و هسته‌های اتمی کاملاً یونیزه است. انرژی ذرات اولیه گستره‌ی وسیعی در حدود ۱۱ مرتبه‌ی بزرگی از 10^9 eV تا 10^{20} eV را می‌پوشاند. ولی هنوز سوالات بنیادی ای وجود دارد که پاسخی برای آن‌ها نیافته‌ایم، مثلاً نوع چشممه‌های ایجاد کننده‌ی پرتوهای کیهانی، سازوکارهای شتاب گیری ذرات تا این انرژی‌ها بالا.

۳-۱ طیف انرژی پرتوهای کیهانی

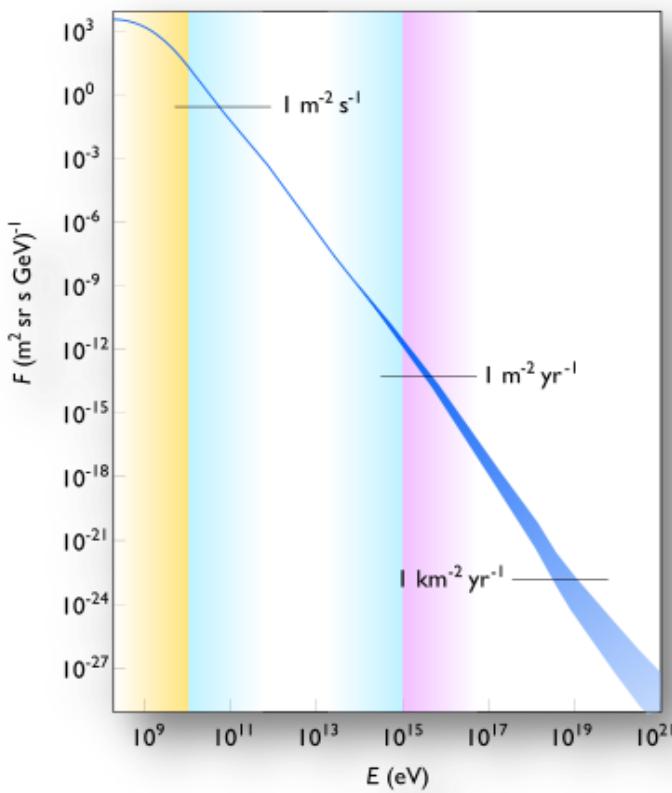
از زمان کشف پرتوهای کیهانی، آزمایش‌های متعددی طیف انرژی آن‌ها را اندازه‌گیری کرده‌اند. طیف انرژی پرتوهای کیهانی در گستره‌ی انرژی ۱۱ مرتبه‌ی بزرگی و در محدوده شار پرتوهای کیهانی ۳۰ مرتبه‌ی بزرگی را می‌پوشاند. در شکل ۱-۱ طیف انرژی پرتوهای کیهانی را می‌بینید. طیف انرژی به صورت یک قانون توانی^۲ نشان داده می‌شود:

$$\frac{dN}{dE} \propto E^{-\gamma}$$

که در آن شاخص طیفی،^۳ در محدوده‌ی انرژی ۱۰۰ TeV تا $2/5$ قرار دارد. تا محدوده‌ی انرژی کمتر از 10^0 TeV ذرات را می‌توان به طور مستقیم در آشکارسازهایی که روی بالن یا ماهواره‌ها سوار هستند، مشاهده کرد. اما در انرژی‌های بالاتر شار آنقدر کم می‌شود که نمی‌توان پرتوهای کیهانی را به طور مستقیم مشاهده کرد. چون سطوح آشکارسازی که از مرتبه ۱ مترمربع است، برای این منظور بسیار کوچک است. بنابراین محققان این پرتوها را به طور غیر مستقیم با اندازه‌گیری بهمن‌های گستردۀ هوایی تولید شده توسط آن‌ها اندازه گیری می‌کنند. این آزمایش‌های زمینی از جو زمین به عنوان محیط آشکارسازی استفاده می‌کنند و بنابراین در مقایسه با آزمایش‌های سوار بر بالن یا ماهواره، مساحت آشکارسازی به مقدار چشمگیری افزایش می‌یابد.

^۱ Pierre-Auger

^۲ Power law

شکل ۱-۱ طیف انرژی پرتوهای کیهانی

شاخص طیف انرژی در جاهاي عوض می شود. اولين آنها زانو^۱ نامideh می شود و اولين بار در سال ۱۹۵۸ کشف شد [۷]. در انرژی های حدود 4×10^{17} eV شاخص طیف از مقدار $2/7$ به مقدار $1/3$ تغییر می کند. وجود زانوی دوم در حدود 4×10^{17} eV بر مبنای برخی آزمایش ها پیشنهاد شده است [۸،۹،۱۰،۱۱]. در این آزمایش ها شاخص طیفی از $3/10$ به $2/3$ تغییر می کند. از طرف دیگر برخی از آزمایش های دیگر چنین تغییری را در طیف انرژی ذرات مشاهده نکردند [۱۲،۱۳] بنابراین وجود این ساختار تأیید نشده است.

ساختار دیگر طیف پرتوهای کیهانی قوزک^۲ نامideh می شود. در انرژی های حدود 5×10^{18} eV شاخص طیف از مقدار $3/1$ به مقدار $2/75$ تغییر می کند. منشأ این تغییر شاخص طیف را می توان با گذار از پرتوهای کیهانی کهکشانی به پرتوهای کیهانی فراکهکشانی توضیح داد.

^۱knee^۲Ankle

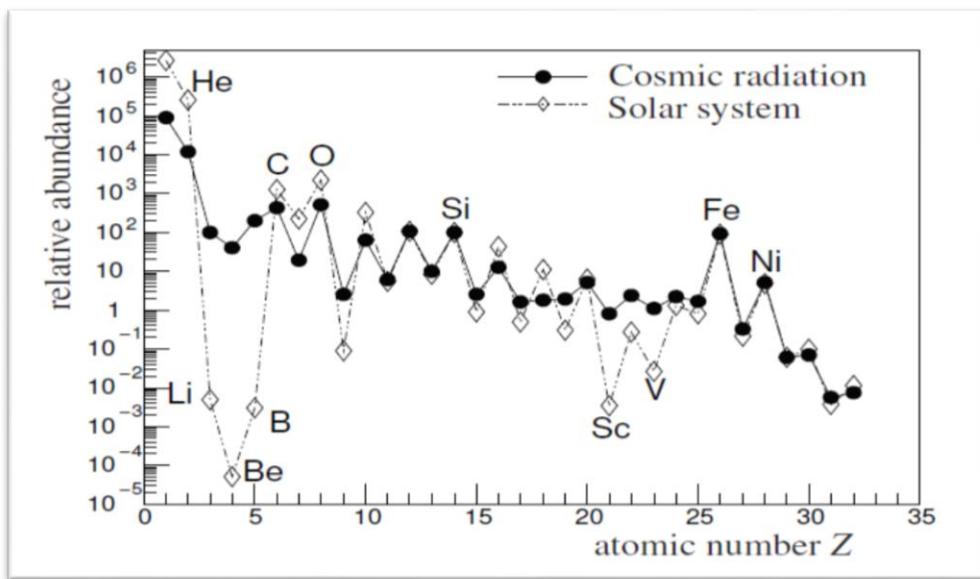
سرانجام آخرین جنبه‌ی طیف انرژی توسط گرایزن، زاتسپین و کازمین^۱ پیش‌بینی شده است [۱۴، ۱۵]. در انرژی‌های بیش از $5 \times 10^{19} \text{ eV}$ انرژی فوتون‌های تابش زمینه در دستگاه سکون پروتون، از مرتبه‌ی ۲۰۰ Mev است. که این مقدار بیش از انرژی آستانه‌ی تولید پایون است. بنابراین مادامی که انرژی فوتون‌های پس زمینه بالاتر از مقدار آستانه‌ی تولید پایون باشد، پرتوهای کیهانی بسیار پرانرژی، انرژی خود را در طی این فرآیندها از دست می‌دهند. فرض بر این است که منشأ ذرات بسیار پرانرژی با انرژی بیش از این، فراکهکشانی است و بنابراین باید یک خط برش در طیف انرژی مشاهده شود. به این خط برش، خط برش GZK می‌گویند. هنوز مشخص نیست که آیا چنین خط برشی در طیف وجود دارد یا خیر؟ در اندازه‌گیری‌های آگاسا [۱۳] کاهش شار پرتوهای کیهانی اولیه تا انرژی‌های حدود 10^{20} eV مشاهده نشده است که دلالت بر عدم وجود چنین خط برشی دارد. ولی نتایج هایرس^۲ [۱۶]، وجود چنین خط برشی را در انرژی‌های حدود $5 \times 10^{19} \text{ eV}$ تأیید می‌کند. ولی هنوز این موضوع بحث برانگیز است و توافقی در مورد آن وجود ندارد.

۴-۱ ترکیبات پرتوهای کیهانی

مطالعه‌ی ترکیب جرمی پرتوهای کیهانی می‌تواند در شناخت منبع تولیدکننده‌ی آن‌ها و سازوکار شتاب گیری آن‌ها به ما کمک کند. فقط برای انرژی‌های تا حد 10^{14} eV ، ترکیب شیمیایی پرتوهای کیهانی دقیقاً شناخته شده است. چون تا این انرژی‌ها آزمایش‌های سوار بر ماهواره‌ها و بالن‌ها ذرات اولیه را مستقیماً اندازه‌گیری کرده‌اند. تا این انرژی‌ها تابش کیهانی شامل ۹۸٪ هادرتون و ۲٪ الکترون و فوتون است. ۸۵٪ مؤلفه‌ی هادرتونی پروتون، ۱۲/۵٪ آن‌ها هسته‌های هلیوم و بقیه‌ی آن هسته‌های سنگین تر تا آهن هستند. در شکل ۲-۱ فراوانی نسبی عناصر مختلف در منظومه شمسی در مقایسه با فراوانی نسبی آن‌ها در تابش کیهانی آمده است [۱۷، ۱۸، ۱۹].

^۱ Greisen, Zatsepin and Kuzmin(GZK)

^۲ HiRes/High Resolution Fly's Eye Cosmic Ray Detector

شکل ۲-۱ فراوانی نسبی عناصر در ترکیبات منظومه شمسی و پرتوهای کیهانی

همه ای فراوانی ها به فراوانی سیلکن به هنجار شده است. فراوانی ها در منظومه شمسی و در تابش کیهانی در توافق خوبی هستند که براین دلالت دارد که منابع تولید کننده ای تابش کیهانی از این نظر که عناصر تشکیل دهنده آن ها حاصل واکنش های هسته ای هستند، مشابه خورشید می باشند. اما ناسازگاری هایی نیز وجود دارد:

اول اینکه دو گروه از عناصر، لیتیم (Li)، بریلیم (Be) و بور (B) در بین عناصر سبک و اسکاندیم (Sc)، تیتانیم (Ti)، وانادیم (V)، کروم (Cr) و منیزیم (Mn) در بین عناصر سنگین تر در پرتوهای کیهانی فراوانی بیشتری در مقایسه با ترکیبات منظومه شمسی دارند. در طی فرآیندهای هسته ای آهنگ تولید این عناصر بسیار کم است. این عناصر حاصل شکافت گروه CNO (کربن، نیترون و اکسیژن) در عناصر سبک و گروه آهن برای عناصر سنگین در هنگام برخورد با محیط بین ستاره ای هستند.

دوم اینکه فراوانی هیدروژن و هلیم در پرتوهای کیهانی در مقایسه با منظومه شمسی کمتر است. در برخی از مدل های شتاب گیری، تنها ذرات باردار می توانند به شکل کارآمد شتاب بگیرند. انرژی های یونش هیدروژن و هلیم نسبتاً بالا است، بنابراین این عناصر به مقدار کافی یونیزه نشده و شتاب نمی گیرند. در نتیجه فراوانی این عناصر در پرتوهای کیهانی در مقایسه با منظومه شمسی کمتر است. دلیل این ناسازگاری هرچه باشد، نظریه هایی که منشأ و سازوکارهای تابش های کیهانی را توصیف می کنند، باید این اختلاف های چشمگیر را توضیح دهند. بنابراین آزمایش های بهمن های هوایی سعی در شناخت ترکیب شیمیایی پرتوهای کیهانی اولیه در انرژی های بیش از 10^{14} eV دارند.